

ritat que són terres pastorals, però això no té decisiva importància no tant perquè amb l'etimologia segons el matís de P. Alc. el nom tindria el matís peculiar de 'pastura autumnal', ço que podria no haver estat així pertot, com perquè, ben mirat, de terres pastorals n'hi ha més o menys quasi pertot. Cf. el que explica sobre *arraya* a l'article *Carrutxa*.

Però el cas és que es veu una altra possibilitat etimològica. En nombrosos casos hem constatat ja que la *i* final de *bini* és un afegit postís de l'àrab i que el mot primitiu és *bina* descendent mossàrab arabitzat de la paraula que ha donat el català *penya*, del llatí PINNA, llavors *Biniarroí* seria 'Penya roja' del llatí PINNA RUBEA, denominació causada pel color vermellós de l'argila dels terrenys immediats del llogaret, segons m'informa Mascaró. La *a* final de 'roia' hauria desaparegut posteriorment, de segur pel mateix fenomen de pronúncia morisca que hem comentat a propòsit de la seva desaparició en els casos de *Binicaubell*, *Biniñaubell*, *Coma Pregont*, *Alcaufar* i d'altres.

Sembla que n'hi ha una menció antiga⁶⁶ *alcariam Benorioy*, en un document de 1230. Tractant-se de noms del terme de Selva del qual formava part Mancor, és versemblant que es tracti de *Biniarroí*; de tota manera, s'hauria de demostrar la identificació més completament. Ens ha quedat la balança oscil·lant entre la etimologia aràbiga *ar-râ'i*, i la romànica *roia*, la forma de 1230 ens decantaria una mica més a favor de la segona i contra la aràbiga perquè no hi ha l'article *ar-* i per les altres vocals; però la *i* llatina d'aquesta grafia *Benorioy* no s'explica clarament en cap de les dues hipòtesis, i ens repugna assegurar des d'ara que sigui deguda a un simple error o un detall sense importància, si bé la col·locació transposada de la *i* pot ser una mera errada.

ARROM, s' (Sóller, Mall. 8, i-8)

Antiga i gran possessió dalt de la serra damunt Sóller i *Alcúdia-Arrom*; aquesta ens mostra palesament l'etimologia aràbiga *kudîa ar-rûmî* 'turó del cristià'; en *s'Arrom* que el Despuig ja porta (escrivint *Sarrom*) deu haver quedat tàcit el primer mot de *qarija ar-rûmî* 'l'alqueria del cristià' (8, i-8). Parla de la serra i de la possessió Miquel Arbona en el volumet *Sóller*, pp. 7 i 10. Com a cognom ja es troba *Arrom* a Sencelles l'any 1511 (QUADRADO, *For. y C.*, 353)

66. *Fontes Rerum Balearium*, I, p. 31.